

REMISSYTTRANDE

Er referens: Fi2023/02121

1 (7)

2023-10-27

Finansdepartementet
per epost
fi.remissvar@regeringskansliet.se
kopia
alf.engsbrathen@regeringskansliet.se

Kommissionens förslag till rådets direktiv om snabbare och säkrare nedsättning av överskjutande källskatt

Svenska Bankföreningen och Svensk Värdepappersmarknad (Föreningarna) har fått ovan rubricerat delbetänkande på remiss och önskar lämna följande kommentarer.

Generella synpunkter

Föreningarna välkomnar kommissionens initiativ att förenkla och harmonisera reglerna om källskattehantering inom unionen. Idag är processerna kring återbetalning av källskatt ofta långdragna och svårhanterade då medlemsstaterna har olika system av varierande komplexitet. Detta utgör ett hinder för effektiva gränsöverskridande investeringar.

Föreningarna anser att det föreslagna direktivet är ett bra första steg mot en lösning på de utmaningar som finns på detta område. Det gäller särskilt förslagen om elektroniska hemvistintyg, gemensam process för rapporteringsskyldighet, gemensamma system för direktnedsättning och snabb återbetalning. Föreningarna är också positiva till syftet att direktnedsättning eller snabb återbetalning ska kunna erbjudas på alla marknader inom unionen.

Föreningarna anser dock att de regler som föreslagits är komplexa och i vissa fall otydliga och ställer stora krav på certifierade finansiella intermediärer, bl.a. avseende kontroll av registrerade ägarens behörighet och rapportering. Vi ser en risk att den stora administrativa bördan kan verka i motsatt riktning till förenkling och snabbhet.

Föreningarna menar vidare att viktiga element för att direktivets syfte ska uppnås är att det utvecklas en gemensam portal för alla medlemsstater, särskilt för de elektroniska hemvistintygen men även för nationella register för certifierade finansiella intermediärer och för fullgörande av rapporteringsskyldigheten.

Tillämpningsområde, artikel 2

Föreningarna anser att förslaget förutom börsnoterade aktier och ränta på börsnoterade obligationer även ska inkludera utdelning på aktier från avstämningsbolag som inte är börsnoterade men som hanteras av en värdepapperscentral. Den nuvarande processen att innehålla och rapportera skatt för börsnoterade svenska bolag och bolag som är avstämningsbolag men inte börsnoterade är densamma och det skulle öka komplexiteten och administrationen om processen för utdelningarna ska ha separat hantering.

Definitioner, artikel 3

I den svenska översättningen av förslaget definieras i punkten 4 "finansförmedlare". Regeringen har i exempelvis den fakta-PM som presenterades den 11 augusti använt termen "finansiella mellanhänder" i samma avseende. Föreningarna anser att inget av de båda begreppen är lämpligt och föreslår i stället att "finansiell intermediär" används. Föreningarna noterar även att begreppet certifierad finansförmedlare (eller hellre certifierad finansiell intermediär) är odefinierat.

I punkten 22 definieras begreppet "system för källskattelättnad", vilket bör kallas system för direktnedsättning (av källskatt).

Elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist, artikel 4

Föreningarna är positiva till förslaget om ett elektroniskt hemvistintyg. Ett sådant intyg kommer underlätta processen för certifierade finansiella intermediärer och de som vill investera över gränser inom EU.

Utöver gemensamt format och innehåll är det av stor vikt att certifikaten administreras genom en gemensam portal.

Termen deemed resident (anses ha sin skatterättsliga hemvist) i artikel 4.1 är vag och det skulle behöva klargöras vad som avses med deemed resident. Om begreppet inte har någon ytterligare mening än resident föreslår vi att deemed tas bort ur artikeln.

Utfärdandet av intyg ska ske genom en automatiserad process. Vår uppfattning är därför att ett intyg bör kunna erhållas omedelbart. Vi förstår inte syftet med att medlemsstaterna ska ha en dag på sig att utfärda intygen.

Vidare är det helt nödvändigt att direktivets skrivning inte hindrar att ansökningar kan ske genom s.k. bulk requests, dvs. att intyg avseende flera investerare efterfrågas samtidigt. Det skulle effektivisera förfarandet väsentligt i stället för att förfrågningar måste göras avseende en investerare i taget.

I artikel 4.2.a refereras till EUID. Detta används inte ofta och vi förordar att det också refereras till vad vi uppfattar mer ofta förekommande LEI (Legal Entity Identifier) i artikeln samt i direktivet i övrigt.

Ett elektroniskt hemvistintyg ska enligt artikel 4.3 gälla minst hela kalenderåret. Vi anser att detta är en vag skrivning och att det är problematiskt att medlemsstaterna tillåts ha olika giltighetsperioder. Vi förordar att ett intyg gäller tills omständigheterna utfärdandet av intyget vilade på ändrats. Alternativt anser vi att intyget ska gälla en längre fastställd period, t.ex. det kalenderår intygandet utfärdas och ytterligare tre år.

Nationellt register för certifierade finansiella intermediärer, artikel 5

Det finns ett behov av ett förtydligande avseende filialer. Anses en filial vara en självständig finansiell intermediär (på samma sätt som filialer utgör självständiga finansiella institut enligt lag (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet och lag (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton), eller ska de betraktas som samma enhet som moderbolaget? Det är också oklart om en filial ska registrera sig och i vilket land.

Krav på registrering som finansiell intermediär, artikel 6

Enligt artikel 6.1 ska det vara obligatoriskt för stora institutioner som t.ex. hanterar utbetalning av utdelning i en jurisdiktion att registrera sig där. Att vara en certifierad finansiell intermediär innebär ett stort ansvar och stora risker och måste därför vara en roll som ett finansiellt institut väljer att ta på sig på frivillig grund. Med registreringen följer förpliktelser i form av kontroller av investerare och rapportering. Av kommersiella skäl kan emellertid finansiella intermediärer välja att inte erbjuda aktuella skatttjänster på marknader där man är mindre aktiv. Det bör därför vara möjligt för sådana intermediärer att välja att enbart registrera sig i de medlemsstater där man vill erbjuda sådana tjänster.

Föreningarna förordar även att registrering ska ske i en gemensam portal och inte i portal tillhandahållen av varje enskild medlemsstat. Att göra separata ansökningar till varje enskild medlemsstat innebär en omfattande och onödig administration som även kan hindra mindre finansiella institut från att registrera sig.

Avregistrering från det nationella registret, artikel 8

Enligt artikel 8.1.a ser det ut att vara fritt för en certifierad finansiell intermediär att begära att bli avförd från registret. Detta stämmer inte överens med artikel 6 där det finns ett krav för vissa finansiella intermediärer på registrering. Ett förtydligande krävs i denna del.

Rapporteringskyldighet, artikel 9

Föreningarna anser att det ska finnas en gemensam portal för fullgörande av rapporteringskyldigheten med samma format och standarder för alla medlemsstater. Detta skulle enligt vår mening minska den administrativa bördan för de finansiella intermediärerna och skattemyndigheterna i medlemsstaterna. Det skulle också minska risken för fel och inkorrekt uppgiftsrapportering som riskerar bli fallet om rapportering ska ske till varje enskilt medlemsland med tanke på de lokala avvikelserna i rapporteringen varje land kan ha. Skulle en gemensam portal inte vara möjlig bör en finansiell intermediär göra all sin rapportering till behörig myndighet i den medlemsstat där den är registrerad. Behörig myndighet skickar sedan rapporteringen vidare till den medlemsstat där utdelande bolag är registrerat och som har rätt att ta ut källskatt. Detta är den princip som gäller för CRS-rapporteringen.

Föreningarna motsätter sig att rapporteringen ska ske med utgångspunkt i ett visst antal dagar från avstämningsdagen, som det föreslås i artikel 9.1. Det skulle leda till en omfattande administrativ börda för certifierade finansiella intermediärer med en rapporteringskyldighet på i princip daglig basis vilket ökar risken för felaktigheter. I stället bör rapportering ske periodiskt med utgångspunkt i fasta datum, t.ex. genom att utdelningar för januari till och med mars rapporteras senast 30 april.

I artikel 9.2 nämns en beloppsgräns på 1 000 euro då rapportering inte ska behöva ske. Vi uppfattar detta som en frivillig gräns. Det är dock oklart om beloppsgränsen relaterar till total utdelning per år eller per tillfälle. Detta, samt hur valutakursen ska beräknas behöver förtydligas.

Begäran om direktnedsättning eller snabb återbetalning, artikel 10

Föreningarna tolkar artikel 10.1 som att kravet endast gäller den certifierade finansiella intermediären som håller det investeringskonto där den registrerade ägaren dvs. den som har rätt till utdelningen förvarar sina aktier. Övriga certifierade finansiella intermediärer i "utdelningskedjan" har enligt Föreningarnas tolkning ingen skyldighet enligt denna artikel. Detta behöver dock förtydligas.

Artikel 10.2 bör i första hand strykas, och i andra hand göras valfri för medlemsstater att implementera. Föreningarna är starkt kritiska till tvådagarsregeln i 10.2.a. Det sker mycket handel av helt normal karaktär de närmsta dagarna före utdelning. Vi

har svårt att förstå hur tvådagarsregeln i 10.2 a kan vara ett effektivt verktyg för att undvika skattebedrägerier och skattefusk. Tvådagarsregeln leder till att helt legitima köp diskrimineras och risken finns att en ökad handel i stället kommer att ske tre dagar före ex-dagen. En bank har sällan kunskap om kunders finansiella arrangemang. Definitionen i artikel 3 (17) är mycket bred och måste preciseras för att det ska vara tydligt i vilka situationer begäran om direktnedsättning eller snabb återbetalning inte kan tillämpas och för att undvika olika tolkningar i medlemsstaterna.

Nedsättning av källskatt grundat på annat än investerarens skatterättsliga hemvist

Det framstår som att ett krav för nedsättning av källskatten (direktnedsättning eller snabb återbetalning) är att den certifierade finansiella intermediären inhämtar och verifierar ett elektroniskt hemvistintyg (eTRC) avseende investeraren. Kravet tycks gälla oberoende av om nedsättning efterfrågas i enlighet med skatteavtal eller enligt lokal lag i källstaten.

Föreningarna vill påpeka att möjligheterna till nedsättning enligt lokal lag i många fall grundar sig på andra kriterier än var investeraren har sin skatterättsliga hemvist. Undantaget från skattskyldighet grundar sig i stället på vilken typ av person investeraren är. Ett exempel är investeringsfonder med UCITS-status som kan vara undantagna från skattskyldighet oberoende av var fonden har sin skatterättsliga hemvist. Fondens skatterättsliga hemvist saknar således betydelse och det är inte självklart att alla medlemsstater utfärdar hemvistintyg för investeringsfonder. Föreningarna skulle vilja se att förslaget förtydligas avseende nedsättning enligt lokal lag grundat på vad investeraren är för typ av person. Enligt Föreningarna bör det klargöras att nedsättning kan ske även i de fall där hemvistintyg inte är ett krav.

Kontroll av registrerad ägares behörighet, artikel 11

Den certifierade finansiella intermediären har enligt artikel 11 en omfattande skyldighet att kontrollera den registrerade ägarens rätt till reducerad beskattning. För att en finansiell intermediär ska kunna göra en sådan kontroll måste det finnas en tydlig vägledning för hur denna kontroll ska utföras. En finansiell intermediär kan ha flera hundratusentals kunder som investerar i värdepapper i många olika länder som har sina egna definitioner av t.ex. beneficial owner. Det är en praktisk omöjlighet för en finansiell intermediär att i detalj granska varje enskild kunds rättighet till nedsättning av skatten. En finansiell intermediär måste kunna lita på den information som kunden har lämnat, om den inte har faktisk kunskap om att den är felaktig. Det kan även tilläggas att en finansiell intermediär har uppgift om det köp och den försäljning som kunden gjort men det är inte säkert att den känner till syftet och bakgrunden till en transaktion. En bank i dess roll som depåbank har sällan kännedom om huruvida en transaktion är en "hedging"-transaktion och det är viktigt

att påpeka att de flesta finansiella institutioner har många olika avdelningar där det kan finnas regler som hindrar dessa att dela information sinsemellan.

Föreningarna efterfrågar en EU-gemensam definition av *beneficial owner* i artikel 11.1.a. Som Föreningarna nämnt här ovan kan länderna ha olika definitioner av begreppet beneficial owner vilket ökar komplexiteten.

Enligt artikel 11.1 ska den finansiella intermediären inhämta en deklARATION (förklaring) från den registrerade ägaren om att denne har rätt till utdelningen i enlighet med källstatens lag och inte har ingått ett finansiellt arrangemang kopplat till den underliggande aktien. Som bestämmelsen är formulerad framstår det som om en sådan deklARATION måste inhämtas från varje enskild investerare avseende varje enskilt utdelningstillfälle. En sådan skyldighet framstår som helt orimlig och är i princip omöjlig för en finansiell intermediär att hantera när varje utdelning kan avse tusentals investerare för en enskild finansiell intermediär. Föreningarna föreslår att en sådan deklARATION från den registrerade ägaren ska kunna avse utdelningar i förhållande till flera marknader och vara giltig under en viss angiven tid, t.ex. tre år.

System för snabb återbetalning, artikel 13

Vi tror att artikel 13.3 ska hänvisa till heading D, eller möjligen heading B och D, i stället för enbart heading B som det nu hänvisas till.

Föreningarna anser att det föreslagna systemet för snabb återbetalning blir en omständlig process om deklARATIONEN enligt artikel 11.1 ska bifogas till medlemsstaten (artikel 13.3.d).

Civilrättsligt ansvar, artikel 16

Föreningarna anser att oaktsamhetsrekvisitet i artikeln ska strykas. En certifierad finansiell intermediär bör endast ansvara för sådant den har faktisk kunskap om. Vidare anser Föreningarna att det krävs ett tydliggörande av det ansvar och de skyldigheter som åligger en finansiell intermediär.

Sanktioner, artikel 17

Det är väsentligt att bestämmelserna i artikel 17 om sanktioner utformas så de inte blir styrande i val av metod eller annat inom direktivets tillämpningsområde. Medlemsstaternas tillämpning av sanktionsregler inom detta område bör nog utvärderas med lämpliga mellanrum.

Ikraftträdande, artikel 23

Vi föreslår att de nya reglerna ska börja tillämpas i nationell rätt 24 månader från det att medlemsstaterna har antagit och publicerat de nya reglerna. Ett ikraftträdande vid

kalenderårsskifte är enligt Föreningarna att föredra. Det tar lång tid att utveckla nya system m.m. och sådana är avgörande för att direktivets syfte ska uppnås.

Kontaktpersoner på föreningarna är:

Svenska Bankföreningen
Katrín Fahlgrén
katrin.fahlgren@swedishbankers.se
08-453 44 49

Svensk Värdepappersmarknad
Fredrik Bonthron
fredrik@svpm.se
08-562 607 07

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

SVENSK VÄRDEPAPPERSMARKNAD

Hans Lindberg

Urban Funered